

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemaníkovovej a členiek Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu: E., H., m.b.H., H.X., G., Rakúsko zast. JUDr. J. G., advokátom, Advokátska kancelária, ul. X., H., proti žalovanému: CH., a.s., H., zast. JUDr. P. B., advokátom, Z.X., B., o 21.195.265,20 Sk s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. januára 2007 č.k. 10 Cb 99/2002-299, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. januára 2007 č. k. 10 Cb 99/2002-299 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa domáhal náhrady škody vo výške 1.102.771,20 DEM (po prepočte 21.195.265,20 Sk), ktorá žalobcovi vznikla zaplatením úrokov z omeškania financujúcej banke.

Žalovaný namietal, že v spore nie je pasívne legitimovaný a navrhol žalobu zamietnuť.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že v dôsledku omeškania štátneho podniku Ch. H. so zaplacením faktúr za dodaný kaprolaktam, vznikla žalobcovi škoda v žalovanej výške. Škoda predstavuje úroky z omeškania, ktoré bol povinný žalobca zaplatiť financujúcej banke z dôvodu omeškania štátneho podniku Ch. H. so zaplacením za dodaný tovar.

Žalovaný namietal nedostatok pasívnej legitimácie a poukazoval na rozsudok NS SR č.k. 1 Obo 167/2001. Z uvedeného rozsudku vyplýva, že Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 13 Cb 6671/94-303 zaviazal žalovaného zaplatiť 2.111.651 DEM a trovy konania žalobcovi a NS SR ako súd odvolací predmetný rozsudok zmenil a žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie žalovaného v spore. Z odôvodnenia odvolacieho rozsudku vyplýva, že štátny podnik Ch. H., ktorý vznikol 1.7.1989 nezanikol, iba od 18.12.1992 zmenil svoje obchodné meno na CH., štátny podnik, H. a podstatne zmenil predmet svojej činnosti. Odvolací súd vyvodil záver, že záväzok, ktorý je predmetom tohto konania na žalovaného neprešiel.

Nakoľko v danej veci ide o tých istých účastníkov konania, obrana žalovaného je rovnaká ako v konaní vedenom pod sp.zn. 13 Cb 6671/94 a s prihliadnutím na závery NS SR ohľadne pasívnej legitimácie žalovaného, súd prvého stupňa žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Žalobca podal proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie podaním zo dňa 7. marca 2007. V odôvodnení odvolania uviedol, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože existujú ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a súd nesprávne právne vec posúdil. V tejto súvislosti poukázal na priloženú fotokópiu sťažnosti žalobcu podanej podľa § 49 a nasl. zákona č. 38/1993 Z.z. v platnom znení, na Ústavný súd SR.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolanie zamietnuť a napadnutý rozsudok potvrdiť, nakoľko súd prvého stupňa správne posúdil otázku legitímácie žalovaného v spore. Legitímácia žalovaného v konaní bola riešená nielen v rozsudku NS SR 1 Obo 167/2001, ale aj v dovolacom konaní pred NS SR (Obdo V 27/03), ako aj v uznesení Ústavného súdu III.ÚS 159/06-49. Vo všetkých rozhodnutiach bolo konštatované a zdôvodnené, že žalovaný nie je pasívne legitimovaným účastníkom sporu o zaplatenie úrokov z omeškania, ktorý vyplýva zo žaloby z 30.5.1994 a ktorý sa týka tých istých účastníkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a zistil, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je nárok uplatnený navrhovateľom titulom náhrady škody vo výške 21.195.265,20 Sk (pôvodne 1.102.771,20 DEM), ktorá mala žalobcovi vzniknúť oneskoreným zaplatením dodávok kaprolaktamu štátnemu podniku Ch. H.

Žalobca žalobou zo dňa 20. mája 1994 upravenou v podaní zo dňa 30. augusta 2000 domáhal proti žalovanému 1/ CH., š.p., H. a žalovanému 2/ Ch., a.s., H. zaplatenia sumy spolu 3.859.601,- DEM. Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 23. októbra 2000 č.k. 13 Cb 6671/94-303 rozhodol tak, že žalovanému v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.111.651 DEM a trovy konania, v časti o 645.788 DEM voči žalovanému v 2. rade žalobu zamietol a návrh vo výške 1.102.771,20 DEM na náhradu škody voči žalovanému v 2. rade vylúčil na samostatné konanie (ktoré je predmetom tohto konania).

Proti zamietavej časti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 13 Cb 661/94-303 bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodol NS SR ako súd odvolací v konaní 1 Obo 167/2001 tak, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach zmenil a žalobu proti žalovanému v 2. rade pre nedostatok pasívnej legitímácie v konaní zamietol. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Dovolací súd rozsudkom Obdo V 27/03-612, 1 Obdo V 15/2005 dovolanie žalobcu zamietol. Dovolací súd v dovolacom rozsudku vyslovil, že názor odvolacieho súdu, že záväzok vzniknutý na základe dodávky kaprolaktamu štátnemu podniku Ch. H., na žalovaného a.s. Ch. H. neprešiel, preto nie je v konaní pasívne legitimovaný. Žaloba proti

žalovanému v 1.rade (Ch., š.p. H.) bola zamietnutá, proti tejto časti prvostupňového rozsudku odvolanie žalobca nepodal.

Predmetom prejednávanej veci je nárok na náhradu škody, ktorý bol vylúčený na samostatné konanie. Základnou otázkou, ktorou sa musel zaoberať odvolací súd, je skúmanie pasívnej legitímácie žalovaného v konaní v súvislosti s nástupníctvom štátneho podniku Ch. H.. Odvolací súd z obsahu spisu, ako i spisu 13 Cb 6671/94 (1 Obo 167/2001, Obdo V 27/03) a predložených dôkazov zistil, že žalovaný (a.s. CH. H.) nie je jediným a výlučným právnym nástupcom všetkých záväzkov štátneho podniku Ch., H., ktorý vznikol 1. júla 1989 a od 24. marca 2004 vstúpil do likvidácie už pod obchodným menom Ch., š.p., H.. Žalovaný vznikol v procese privatizácie štátneho podniku podľa zákona č. 92/1991 Zb. podľa privatizačného projektu č. 479 tak, že časť majetku štátneho podniku bola vyňatá podľa rozhodnutia Ministerstva hospodárstva SR, prešla na Fond národného majetku, ktorý vydal zakladateľskú listinu žalovaného. Základné imanie bolo vytvorené nepeňažným vkladom, ktorý pozostával z časti majetku štátneho podniku vyňatého podľa privatizačného projektu. Všetky záväzky privatizovaného štátneho podniku prechádzali na Fond národného majetku SR a z neho na založenú obchodnú spoločnosť len v tom prípade, ak sa privatizácia týkala celého štátneho podniku, ktorý následne zakladateľ bez likvidácie zruší (§ 11 ods. 1 zák.č. 92/1991 Zb.). V predmetnej veci teda na žalovaného všetok majetok štátneho podniku (ktorý nezanikol po vzniku akciovej spoločnosti CH.) neprešiel, ale len ten, ktorý bol predmetom privatizácie podľa schváleného privatizačného projektu. Výroba syntetických vlákien, ani zariadenie slúžiace na ich výrobu nebola predmetom privatizácie, nakoľko už v roku 1992 prešla na a.s. Ch.. Dodávka kaprolaktamu súvisí s výrobou syntetických vlákien, teda činnosťou, ktorá nebola predmetom privatizácie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti nebola preukázaná pasívna legitímácia žalovaného v konaní tak, ako vyslovil súd prvého stupňa, preto následne už nebol právne relevantný dôvod zaoberať sa uplatneným právnym titulom náhrady škody voči žalovanému.

Najvyšší súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, žalobca ani v odvolacom konaní právne relevantným spôsobom svoj nárok nepreukázal a správnosť napadnutého rozsudku nespochybnil, preto napadnutý rozsudok podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože nebol úspešný a žalovaný sa náhrady trov odvolacieho konania vzdal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave dňa 29. januára 2008

JUDr. Jana Zemaniková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: